

Utrecht, 24 februari 2024

Geachte,

Mijn korte bericht is: ik ben op dit wetsvoorstel tegen. Een iets uitgebreidere reactie vindt u hieronder.

Vanuit diverse beroepsgroepen wordt negatief gereageerd op dit wetsvoorstel, met als argument dat te veel beroepsgroepen worden uitgesloten, dat het aanbod van de soort hulpverlener te eenzijdig wordt qua opleidingsachtergrond en dat de gewenste overzichtelijkheid voor(?) waarschijnlijk niet gehaald wordt.

Dat hulpverlening complex is, zal waarschijnlijk niet door veel mensen worden tegengesproken. Het is een mooi, maar wellicht onhaalbaar streven om te willen dat dit eenduidige en gemakkelijke verwijsbaarheid bij zou kunnen dragen aan het gericht hulp bieden en mogelijk zelf op (helpen) lossen van de daadwerkelijke problematiek.

Ik ben tegen dit wetsvoorstel. Er zijn vele beroepsgroepen die ieder op hun eigen manier bijdragen aan de hulp bij complexe problematiek die gedupeerd lijken te worden door dit wetsvoorstel. Het is zaak dat er goed wordt samengewerkt met inachtneming van ieders expertise en zelfstandige blik op en uitvoering van het eigen vak.

In veel van de reacties die ik zag, wordt de complexiteit en meervoudigheid van problematiek van genoemd, en wordt de 'broodnodigheid' van hulpverleners die hiermee om kunnen gaan gestel, en in mogelijk nog meer gevallen zag ik genoemd dat hulp aan individuen EN hun naasten, omgeving van belang wordt geacht.

Het verbaast mij dat hier vaak het vak van orthopedagoog wordt genoemd, en tot mijn schrik en verbazing zelden het vak van familie/systeemtherapeut.

U raadt het al, ik ben zo'n bevlogen familie/systeemtherapeut. Als opleider en supervisor, en uit eigen praktijk, kan ik zeggen dat de systeemtherapeut bij uitstek degene is die is opgeleid om met meervoudige en complexe problematiek te werken, of dat nu gaat om partners, gezinnen, teams, samenwerkingsverbanden en dergelijk omdat dit nu eenmaal, de term zegt het al, de kern van het vak is.

Niet kijken naar één factor en die willen behandelen, maar kijken naar het geheel, en daar hulp bieden.

Niet uitgaan van één perspectief, maar uitgaan van een veelheid van perspectieven.

Niet luisteren naar één verhaal, maar alle verhalen, ook de nog-niet-vertelde verhalen op waarde schatten en respecteren.

Ik kan zo nog wel even doorgaan, ik zei het al, ik ben een bevlogen systeem/familietherapeut. Echter, ik doe dat niet want u zult ongetwijfeld veel te veel tekst voor uw ogen krijgen.

Hier kom ik terug op mijn korte bericht: ik ben op dit wetsvoorstel tegen en hoop dat er een nieuwe ronde komt waarin met veel meer beroepsgroepen wordt gesproken over de complexiteit van de problemen die zich uit in de complexiteit van de zorg. Ik hoop nog meer dat de beroepsgroep van systeemtherapeuten hierin mee wordt genomen.

Mocht u hierin iets van mij nodig hebben dan ben ik (vanzelfsprekend) graag bereid mee te denken.

Vriendelijke groet, Petra Deij

www.praktijkpetradeij.nl